

в. „УТРО“ излиза три пѣти
въ мѣсеца.

ЦѢНА:

За година 3 лева, а за стран-
ство се прибавятъ пощенскитѣ
разноски.

ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТ.

УТРО

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

Всичко що се отнася до въ-
сника, се адресира до редакци-
ята му въ гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се прие-
матъ. Рукописи назадъ не
се повръщатъ.

За обявления се плаща по
спроазумение.

ЗДАНИЕТО

двуетажно пос-
тройка 187 кв. м.
(старата пивоварна фабрика) съ дворъ 2700
кв. метра, при съседни; Държавната болница,
Ив. Желѣзаровъ, Гривишкото шосе. Нѣма ни-
какви задължения продава се по доброволно
съгласение.

За споразумение при Апостолъ Пековъ
гр. Плѣвентъ.

Обявление

Дюгенъ съ маза, постройка солидна
42 кв. метра, Александровска
улица сръщу „еврейското кафене“, при съседни:
Иванъ Кандевъ, улицата и отъ двѣ страни Пет-
ко Симовъ.

Дворно мѣсто около хиляда кв.
метра VIII квар-
талъ, при съседни: Хр. Цановъ фелдфебеля, То-
доръ Коновъ, Хр. Монева, Менахемъ Иерохамоу
и пѣти.

Продаватъ се по доброволно съгласие, за
споразумение при Петко Симовъ гр. Плѣвентъ.

1—3

Сръщу музея „Царь Освободитель“.

КЪЩА И ДЮГЕНИ ПОДЪ НАЕМЪ

Дава се подъ наемъ къща отъ 9 стаи
при самостоятеленъ входъ. Къщата се дава и
по отдѣлни стаи и дюгенитѣ подъ къщата.

Справка: домъ Хр. Узуновъ.

Ефросина Панайотова

АКОШЕРКА

Установява се на свободна практика
въ града.

На бѣднитѣ родилки помага безплатно
Адресъ: до училището „Единство“ въ
Текиската махла.

Дрогерия Л. Константиновъ & С-ие Плѣвентъ.

Ново! Ново! Ново! КРЕМЪ И ПУДРА ФЛОРЕИНЪ

Хигиена, красота, здравостъ, прѣснота, при-
ятностъ и несравняемостъ на лицето, се добива
съ употреблението на пудрата и крема Флорейнъ.

Прѣсно I-во качествено рибено масло (мо-
рувовъ мазъ).

Руски карамели.

Одолъ.

Вино: Вивиеново, Серавалъ, Лабаракъ и
Жирардово.

Шоколадъ Milka и Welma Schuchard.

Бергмановъ, Нѣга и др. сапуни. Пристиг-
наха въ Дрогерията на Л. Константиновъ & С-е.

Зжбенъ лѣкаръ

Каранѣилъ Георгиевъ

Дипломиранъ отъ Медицинския Факултетъ при
Харковски Императорски университетъ.

Установява се на постоянна зжболъ-
нарска практика въ гр. Плѣвентъ, и приема
болни отъ всичкитѣ зжбни болѣсти. Плом-
бира зжби съ всичкитѣ видове отъ най изрво
качество плумби. Поставя изкуствени зжби
и златни коронки, отъ 22 карата злато. На
ученици и бѣднитѣ се прави отстъжка.

Приема утро отъ 8—11 и отъ 2—до 6
часа послѣ обѣдъ, въ къщата на г-но Ив.
Сиасовъ, ул. Александровска. 3—5

ПРОДАВАТЪ СЕ 68 анциѣ

отъ Анц.

Тѣрг. Дружество „СИЛА“ въ гр. Плѣвентъ.

Споразумение въ редакцията.

Народнитѣ сѣдбини?

Ако прослѣдимъ развоѣ на нашия обще-
ствено-икономически животъ отъ редъ години
насамъ и направимъ слѣдъ това обстояно срав-
нение ще дойдемъ до убеждението, че той по-
степенно е намалявалъ пулса си; а до кѣдъ ще
стигнемъ, ако това се продължава все така —
неизвѣстно. Фактъ е, обаче, че общественитѣ
отношения и икономическото състояние на на-
роднитѣ маси чувствително сѣ разклатени —
настана изобщо влошаване.

Това положение не е случайностъ, а е ре-
зултатъ отъ редица обстоятелства, идящи било
отъ засилващата се индустрия, било отъ запа-
дането на нежизнеспособнитѣ наши занаяти, а
особено, отъ примитивността на нашето земе-
дѣлческо производство отъ една страна и отъ
лошето водене на държавнитѣ сѣдбини отъ
друга. А за всичко това сѣ виновни отчасти
правителствата, а въ по-голѣма степенъ законо-
дателнитѣ тѣла, които отъ дълго врѣме се ре-
дуватъ, за да създаватъ и поставятъ за основи
въ клоноветѣ на държавното управление закони,
по които да се водятъ тия забъркани сѣдбини.
Намъ е ясенъ, като бѣлъ день, отговора на
ония, които сѣ додали по нѣщо, като народни
прѣдставители или управници, за това влоша-
ване. Той не може да бѣде другъ, освѣтъ та-
къвъ придруженъ съ най-убедителни, ала нео-
правдателни причини. А именно: че тѣ при
всичкото свое желание да служатъ на народа
си, като истенски негови изразители, не сѣ
могли да сторятъ всичко онова, което е могло
напълно да прояви разбиранията имъ за тия
сѣдбини, тѣй като това е зависяло, споредъ но-
вата практика, отъ оня, който си е присво-
илъ правата да избира всичкитѣ министри за
единъ кабинетъ, а не само прѣзидента.

А когато намъ така се отговори, ний не-
можемъ да не кажемъ, че виновността на тия
„изразители на народната воля“ се удвоява.
Да, удвоява се затова, че тѣ сѣ минали за
жалки орждия — маши и скари за печене чужди
кебапи. Но намъ се чини, че това падание до
жалкостъ не е оставяно никога неплащано. Пла-
щано и прѣплащано е бивало то. Тия „изра-
зители“ не сѣ бивали никога въ противоречие
съ мисълта си, за че на една воля трѣбва да
се служи, защото тя — волята на която сѣ слу-
жали — пакъ е била една, но вмѣсто „народ-
ната“ е била „тѣхната“. Но ненуждно е да се
впущаме по надалечъ и да правимъ подробно
психологично изслѣждане, за да търсимъ импул-
ситѣ на това, тѣ сѣ явни и всѣки день ни
дразнятъ. Тая тѣхна воля е бивала въ зависи-
мостъ отъ исканията на друга „по-висша“ воля.

Не ще сѣмнѣние, както се знае, че
правителствата, повечето отъ тѣхъ, сѣ би-
вали на властъ само по желанието и тѣр-
пението на тая „по-висша“ воля, а като
тѣй, то и болшинството — изразителитѣ на на-
родната воля, за да закрѣпятъ хората си на
властѣта, която тѣ поемаха по благоволенieto
на тая воля, нѣмаше какво да правятъ, освѣтъ
и тѣ да служатъ на сѣщата воля. А отъ тукъ
и котерейността на нашитѣ стари партии. Но
подчинението на тая воля изобщо, а така сѣщо
и на разпоредби и дѣяния, макаръ и не добри,
дадени и вършени отъ правителството има своя
смисълъ. Защо се идва на властъ, не ли да се
пооправятъ смѣткитѣ? — Но не мислете дър-
жавнитѣ, о не, тѣхнитѣ и на роднитѣ имъ:
отъ прѣдприятия, отъ купуване държавни имоти
и всичко, каквото може да стане въ „Гръшната
Българийка“, за да се подобри хала имъ.

Отъ освобождението ни и до днесъ все
закони сѣ правени и прѣправяни, ала колкото
ставатъ на брой повече тѣ, толкова повече раз-
татъ и беззаконията. — А да е това тѣй, ви-
новни сѣ бивали все властниците. Колкото
властниците сѣ се стремяли да прокарватъ без-
законнитѣ си разпоредби и дѣяния за законни,
толкова и изроди отъ широкитѣ народни слоеве
сѣ се домогвали, като сѣ разчитали на попе-
чителство, когато партията имъ е бивала на
властъ, да вършатъ прѣстѣжни работи, било за
свои користни цѣли, или пъкъ за партийна ам-
биция. И това винаги имъ се е удавало, а по-
слѣдичитѣ отъ това сѣ вече явни — основи на
обществения развратъ. Колко дѣла отидоха криво
рѣшени, колко се „изгубиха“ отъ сѣдилищата,
а колко пъкъ невидѣха законна прокурорска ре-
зулция и колко сѣ оставени на отлежаване за
друга фаза! А всичко това е ставало по запо-
вѣди. Отъ гдѣ — вие знаете. На такива изкѣл-
чвания се подложи нашия общественъ животъ.
Уроненъ е моралния му пристижъ. Развалата
почна отъ най-голѣмитѣ мѣста и стигна до ко-
либарския обитателъ. А колко тежко, колко
мжно става човѣку, когато вижда тѣй често
беззакония!

Развалата стана у насъ исторична, особено, по кражбитъ, които станаха по военното въдомство, при разнитъ доставки, като се ознаменува съ прозвището „Шарлъ-Жаковщина“.

Ний се отвръщаме, защото намъ сж известни нѣколко случая само, въ които е проявена обществената развала, но ако узнаемъ всичко онова, което става, само между „четири очи“, при разнитъ правителствени сдѣлки, какво ли би ставало съ насъ?

Прочие, много, безбройни сж беззаконията станали до сега у насъ и намѣрата на по-големата частъ отъ тѣхъ е немислима, а като тѣй, не остава нищо друго, освѣнъ да се търси начинъ, по който да се тури прѣграда на тия беззакония или другояче казано да се създаде, тѣй да се каже, зтконъ за беззаконията. А такъвъ е истинското парламентарно управление, което базира на слѣдното основно демократическо начало: Народътъ е върховенъ господаръ въ страната и самъ трѣбва да се разпорежда съ своитъ сѣдбини. Фактически у насъ това не е така, макаръ, че сновния ни законъ е демократиченъ; народа не се разпорежда самъ съ сѣдбинитъ си, а ги посрѣща създадени, по давление

А какво да се прави, за да се заживѣе строга парламентаренъ животъ? — Просвѣта и пакъ просвѣта на народнитъ слоеве: просвѣта умствена и политическа. А такава се очаква отъ дѣйността на интелигенцията, за това и ней казваме: на работа, вътрѣ между масата!...

ХРОНИКА.

— Ревизоръ. Тѣзи денѣ, както що се научихме отъ правителствени хора; е идвалъ въ градътъ ни ревизоръ въ околийското управление, за да разслѣдва по издаденитъ отъ сжщото управление прѣди нѣколко врѣме пашапорти на около 20 души отъ Горно-Орѣховска околия безъ да сж се явили за това въ окол. управление, за да заминатъ за Америка. Тоя фактъ противоречи на всички досегашни разпоредби по това, а на послѣдъкъ и на закона, съ който още по-добре се допълня закона за пашапортитъ.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Въ крайността.

(Новелла отъ С. Боривай)

Той бѣ достигналъ своятъ идеалъ. Чудниятъ му сънъ бѣ вече изпълненъ. Прѣдъ него лежеше контракта, който го условяваше за 5 години въ Княжеския Народенъ театръ.

Какво бждаше му се отваряше: блѣстяще, почетно, елегантно, славно, едно приятно съществуване. А какво имаше той слѣдъ себе си? То го потрѣсваше. Съ подновени желания си спомняше той пътуванията насамъ, натамъ по нечистотийтъ и печалнитъ провинциални сѣни, вечно празната кесия, дълговетъ и неразбраната и скъперничава публика на малкитъ градове.

Дѣйствително, не малко трудъ употреби той докато постигне това, но то бѣ вече постигнато. Сега той искаше да използва живота и то какъ! Всичко тукъ трѣбваше да му открие най-разнообразнитъ особености и възлешности на голѣмиятъ градъ.

Какво привлекателно дѣйствие произвеждаха върху него голѣмитъ изложбени прозорци съ блѣстящи сжпоцѣнни камъни: съ чуднитъ модни блѣйори и шикозни костюми. Не по-малко го привличаха и въ изобилна свѣтлина плаващитъ лодки за удоволствие и елегантно-художествено украсенитъ кафенета. А какъ отначало го привличаха, шумящитъ въ коприна блѣстящи, знатни дами, които съ лѣнива грация вървяха изъ широкитъ улици! Колко той би желалъ да може да спечели тѣхвата влиятелна знатност!

Прѣди всичко най-належаще бѣ, да си намѣри друга квартира. Скоро слѣдъ това му станаха нуждни още двѣ добри мобилирани стаи. Той ги прѣдвиждаше: едната за салонъ, другата

Отъ тая ревизия се е намѣрило, че околийския началникъ не е виновенъ за тая случка, а сж виновни двама писари отъ сжщото управление, отъ които единиятъ билъ подписвалъ за началникъ, а другия „за секретаръ“. Ако това е вѣрно, добръ ще е да имъ се покажатъ пжтнитъ врати на управлението и подведатъ подъ отговорностъ, тѣй като това имъ дѣяние е ставало съ користни цѣли.

— „Балканска Трибуна“. Подъ това заглавие е почналъ да излиза въ столицата новъ ежедневенъ вѣстникъ, който по форматъ и съдържание малко конкурира „Вечерна Поща“. Отъ броеветъ му, издѣзали до сега, личи, че той е народняшки органъ. А като тѣй, не се съмняваме въ дългия му животъ, тѣй като, както въ духово, така и въ материално отношение ще бжде силничакъ и нѣма да зарѣже на срѣдъ пжтъ.

Дано не се лѣжемъ!

Законностъ! Плѣвненското Окол. Хлѣбарско сдружение, както се научаваме, функционира безъ да има утвърденъ уставъ (чл. 41 отъ Есеняв. законъ не търпи това).

Ако това е вѣрно, желателно е, што мировитъ сѣдии, когато имъ бжде поднесено рѣшение отъ помирителния еснавски сѣдъ за санкция, да протѣрватъ прѣди всичко законно ли е съществуването на сдружаването, което поднася такива рѣшения, та да се отбѣгне възможността, што сѣдилищата да станатъ проводници на беззакония отъ една страна, а отъ друга да не се прѣтрупватъ съ работа, която въ послѣдствие ще рухва, шомъ като дойде наново да се разгледватъ въ по-горня инстанция.

— Мошеници въ градътъ ни. Наблюдателния гражданинъ, отъ нѣколко врѣме насамъ, ще е забѣлѣзалъ, че числото на разни мошеници въ градътъ ни постепенно се увеличава. Така напр. между многото такива, отъ нѣколко мѣсеца като писаръ въ околийското управление се подвизава субекта Хр. Л. Пулевъ, който, както се учимъ, па и както изглежда, ималъ голѣма слабостъ къмъ „модерния“ животъ на днешното общество, но пъкъ за това му липсвали срѣдства.

Обаче, той — Пулевъ, за да може да си живѣе тѣй както му се иска, строго се придържа въ принципа „вземай и не връщай“. Съ разни измами той до сега е можалъ да истрѣгне отъ много довърчиви граждани пари, които при този животъ който кара и при заплата отъ 50 лева на мѣсець нѣма и да възвърне. Сжщо Пулевъ е правилъ опити да истрѣгне отъ нѣкои граждани и други нѣща, на вѣресия и то все за до края

за работна и третата за спалня стаи, които желателно му бѣ, да наеме въ нѣкоя близка до театра улица.

Собствено, трудно бѣ му да се раздѣли съ г-жа Канелли, у която той бѣ наелъ квартира за четиритъ пробни седмици на своето играе. Г-жата се грижеше извѣрдно много за него и притежаваше освѣнъ това единъ толкова благъ, мекъ и отетпчивъ характеръ, който му се понарави и така той рѣши да не я смѣнява.

Той позвъни и повика хазайка си за да ѝ съобщи своитъ намѣрения и совето рѣшение. Прѣди тя да се яви, той прѣвърна листовѣтъ на каталозитъ и проспектитъ съ които бѣ се злобиль отъ многобройнитъ фирми. Той искаше, колкото е възможно по-бърже, да направи отъ себе си единъ съвършено новъ човекъ.

Г-жа Канелли го привѣтствува живо. Слѣдъ като той ѝ изложи своя планъ за прѣобразоване, тя извика възбудено: „Салонъ, работна и жилищна стаи — това Вий можите и тукъ да имате г-нъ Спизенъ, ако имате удоволствието да останите при мене и благосволите да почакате нѣколко седмици. Азъ още сега ще откажа наема на старата вдовица, която живѣе още при мене и която съ своитъ роднинства съ храненика си братъ, братовчедъ и внукъ, почна да става нередовна и ще Ви оставя на разположение и приятно използване, желанитъ три помѣщения. Искате ли?“

Едуардъ Спизенъ каза съ удоволствие, да. Тѣй той се освободи отъ грижата да си търси жилище и можеше веднага да се обърне къмъ веселията, които съ стотини рѣцѣ го канѣха.

Четири седмици по-послѣ, той се разхождаше, облеченъ въ една скѣпа персийска ношна риза, или, съ голѣмъ меракъ новонаредената и разширена квартира. На всѣка крачка виждаха г-нъ пѣвецътъ, че въ какъ врѣме той значително

на мѣсецътъ. Ний обръщаме вниманието на гражданитъ да се пазятъ отъ милостѣта му, за да не съжеляватъ послѣ, че е можалъ да ги изиграе.

Независимо отъ горното за Пулева можахме да съберемъ и слѣднитъ интересни свѣдения:

Като напуска писарската си длѣжностъ, която е заемалъ лѣтоска при Плѣвненския Окрѣженъ Инженеръ, въ началото на м. августъ, отива въ Никополъ, гдѣто се запознава съ дѣщерята на архивара на околийското управление г. Венковъ. Слѣдъ като ѝ склани да трѣгне съ него, билъ съ намѣрение да ѝ отведе въ София. Когато родителитъ на момата узнали, че тя е заминала съ Пулева, безъ тѣхно съгласие, и като се научили, че той се билъ „женитъ“ въ София и Русе, по напустналъ „женитъ си“, веднага подали заявление до Никополския Окол. Началникъ за връщането на дѣщеря имъ.

Пулевъ прѣзъ м. септември т. г. се явява наново въ Плѣвнѣ, и слѣдъ като завързалъ интимно приятелство съ секретаря на тукашното околийско управление, Тацо Михалевъ, този послѣдния го прѣпорѣчалъ и назначилъ за писаръ въ сжщото управление подъ името Христо Лазаровъ.

Послѣ друго, важно въ случая е, че въпросния субектъ, за сега живѣе незаконно съ дѣщерята на Никополския жител г. Венковъ, когато законитъ у насъ забраняватъ незаконното съжителстване.

Като изнасяме само горнитъ факти, за Пулева ний не можемъ да не скѣримъ за гдѣто въ околийското ни управление се подвизава такъвъ типъ, на когото мѣстото е затвора, а не това учреждение, което е повикано ужъ да пазѣ честѣта, имота и пр. на българския гражданинъ, а то става причина да се охраняватъ около него подобни типове.

За да свършимъ считаме за дългъ да обрънемъ вниманието на дирекцията на дѣвическото училище, върху обстоятелството, че Пулевъ често нѣкти застава на жлѣгитъ на улицитъ срѣщу професионалното дѣвическо училище и се мѣчи да заведе, вѣроятно, приятелство съ нѣкого.

— На 5 вечерята градскитъ ни класни и основни учители бѣха събрани въ бирариата на К. Лазаровъ на срѣща. Г-нъ Кмета държарѣтъ за сближаване между учители и граждани. Той искаше сегашния учителъ да бжде носачъ на ония идеи, които сж възлудвали българския учителъ до освобождението. Но искайки толкова много нѣщо отъ учителя, той не се свѣнѣ да лиши учителя отъ неговото свѣто гражданско право — да взима активно участие въ нашитъ политични борби. Учители и чиновника споредъ

бѣ подигналъ своето самоосъвършенстване. Той носеше главата си високо и привичкитъ му показваха единъ духъ на непостижими желания, който не подходѣше добръ на огненитъ му очи.

„Всичко е много добръ, г-жа Канелли, каза той на приружающата го г-жа. „Азъ ще се чувствувамъ отлично тукъ! Само едно нѣщо ме смущава: Вий имате една служиня, която прилича повече на слонъ отколкото на членка на нежня полъ. Тя ужасно ме нервира, когато ми поднесе утринната закуска, прави ме нервозенъ за прѣзъ половината день и азъ, до колкото това е възможно, по-скоро си прислужвамъ самъ, отколкото да остава да гледамъ, че тѣзи тропотливи крака тѣчатъ стаята ми. Нѣма ли да бждѣте тѣй доволни, да се раздѣлитъ съ тази женска жѣлѣзна ризница, която тѣй много Ви тѣжи?“

„Разбира се“ отвърна г-жа Канелли смѣяйки се. „Азъ имамъ селенката служиня само отъ нѣколко мѣсеца и вече даже мислѣхъ понѣкога, да я махна. Идва прѣди нѣколко дена тукъ едно момиче и пита не би ли могло да постави служиня при мене. Едно любезничко, симпатично сжщество, което ми се хареса. Обаче азъ прибѣгнахъ до добрата практика да не давамъ мѣсто безъ свидѣтелство и прѣпорѣжки и се показахъ недовѣрчива, защото то съвсемъ друго ми се стори, макаръ иначе да бѣ особено добро и интелигентно. Азъ нѣмахъ обаче това сърдце, да го върна направо: тѣй горящи и пгивни бѣха се виѣрили очитъ му въ устнитъ ми, сѣкашъ че можехъ да прочета смъртната му присѣда, затова му казахъ слѣдъ нѣколко дена пакъ да попита, защото искамъ да си помисля за това. Освѣнъ това, тя ми се призна че била отъ добра фамилия, и че не по лошо мѣсто е напуствала, обаче дошла при мене, защото чула да ме наричатъ доста добросърдечна дама и очаквала почетенъ приемъ, кждѣто и да било другадѣ. Ако тя би

г-нъ кмета, трѣбва да бѣде зритель, но не актьоръ, което нѣщо е невъзможно, щомъ искатъ учителя да бѣде народенъ водачъ.

Подиръ кмета взе думата окр. инспекторъ г-нъ Ст. Андрѣевъ. Ние отъ него научихме нѣкои утѣшни нѣща относително нашето просвѣт-но дѣло. Споредъ него въ Плевенски окръгъ има 15,765 ученика (на 400,000 население), тѣзи дѣ-ца се обучаватъ отъ 831 основни учители и 97 класни. Ние бихме искали подобни срѣщи по често да ставатъ, но тѣ да не се състоятъ само въ пиение, танцъ и пѣсни.... Не може ли учи-телитѣ основни и класни съвмѣстно да обмис-лятъ и наредятъ по-чести родителско-учителски срѣщи?

Четемъ въ в. „Демократъ“, „Князьтъ заминалъ. Чудна работа. Князьтъ заминалъ за странство! Огдавна не бѣше напускалъ Бълга-рия и столицата. Споредъ правителственитѣ въ-стници, той отишълъ нѣкъдѣ въ „Пусто поле“, маджарско, на ловъ. Като се знае, че той пъту-ва безплатно по нашитѣ желѣзници, че пътува-нията му по странство се заплащатъ отъ дър-жавния бюджетъ, че много често пътува дори съ специални тренове плащани отъ държавата, ин-тересно ще бѣде да се направи смѣтка, колко хиляди лева ще струва на българския народъ за-яка или сърната, която той ще убие. Отъ едно приблизително прѣсметане ние мислимъ, че единъ заякъ или една сърна въ случая нѣма да бѣдатъ по-евтини на българския народъ отъ хилядо до двѣ, а може и повече хиляди лева. Блаженъ на-родъ, че може да плаща толкова скъпо за ма-джарскитѣ зайци и сърни“.

— Българската Народна Банка е у-ничтожила ажиото на златото. За сега единъ на-полеонъ струва 20 лева сребро.

— Четемъ въ списанието на Българското Економично дружество, за анистата направена отъ единъ отъ редакторитѣ му на тукашнитѣ ка-сани. Между многото което се нише, се казва и слѣдующето: „Считаме да споменемъ, че Плѣ-венската салхана е много стара и никакъ не от-говоряща на съвременнитѣ изисквания. Чудно е какъ Плевенската община не се е погрижила да построи едно модерно, удобно здание за салхана. Плевенъ е голѣмъ и събуденъ градъ съ значи-телна интелигенция и толкова малко внимание е обърнато на мѣстото, където излиза единъ отъ главнитѣ продукти на ежедневната храна на гражданитѣ.“

Сжшо и касаницитѣ въ града сж малки прилупени бараки. Общината нѣма да похарчи

много, ако построи модерна салхана и удобни лю-гени на мѣстото на сегашнитѣ бараки. Това би могло да се реализира само съ икономия отъ из-лишни и никому непотрѣбни работи.

— На 5 срѣщу 6 того д-во „Съгласие“ бѣ обявило че ще даде пиесата „Люциферъ“ отъ Бутти, обаче г-на Кмета бѣше поканилъ всички бивши и сегашни учители на срѣща въ бира-риятъ на К. Лазаровъ, по който случай участву-ющитѣ г-да и г-ци не благоволиха да излѣзатъ на сцената защото имаха малко публика и шели да се кепазтъ. Тѣ станаха причина щото дру-жеството да понесе една загуба отъ 50 лева.

Съжеляваме за случая, гдѣто се повърна пу-бликата, то бѣ толкозъ неудобно щото едни най-последни комедияши небиха го направили. Най-последъ тѣзи които вземаха участие не бѣха нѣ-кои артисти за да очакватъ нѣкакви лаври, о-благ и пр. Единствената причина била както се научаваме, че нѣкои имали силното желание да посѣтатъ срѣщата.

— Плѣв. Музикално др-во „Гусла“ ще открие *курсъ по хармония*, ръководенъ отъ капелмейстора на 17 полкъ, г-нъ Митревъ. Ще се издаде специално обявление за това.

— Управителния комитетъ на съюза на общинскитѣ и окръжни чиновници и служа-щи въ България и тая година е отпразвилъ едно искане на служащитѣ отъ изборнитѣ учрѣждения, което — знаемъ добръ — се сподѣля и намира на-пълно справедливо, колкото и законно, почти отъ всички народни прѣдставители, като сж се изка-зали миналата година въ народното събрание за въ полза на сжщото искане — да се признае пра-вото на реченитѣ служащи да се ползватъ съ пенсия, въз основа на законъ.

Въ миналогодишната сесия се внесе „зако-нопроектъ за пенситѣ на служащитѣ въ избор-нитѣ учрѣждения“. Този законопроектъ изтърпѣ първо четене, народното събрание го прие по принципъ и го даде на респективната комисия за проучване.

— Санитариума за туберкулозни на бълг. учит. съюзъ. Управителния комитетъ на бълг. учит. съюзъ е получилъ отъ министерството на търговията разрѣшение за разиграване на лота-рия отъ 100,000 л. съ 100,000 билети по 1 л. билета. Печалбитѣ отъ тази лотария ще се упо-трѣбятъ за усиление фонда за построяване на учител. санитарiumъ. Високо културно и хуман-но дѣло — плодъ на усилна работа, ни безброй жертви и на едно крайно развито самосъзнание.

храна той я прие: тя р-зпализше неговото въ-душевление къмъ изкуството.

Слѣдъ нѣколко часа той повърни. Слугинята трѣбваше да занесе на пощата отговоръ на едно отъ писмата, въ което му се изказваха почитания и уважения и чиято коронообразна винетка го плѣни.

Какво би помислила тя за него? Че той има галантни, страни връзки и приключения.

Той се засрами и хвърли обратно писмото на масата. Подъ нѣкакъвъ прѣлогъ, изпрати момичето вънъ, взе си шапката и мантията и за-несе писмото самъ.

Какъвъ глупакъ бѣше той? Отъ първата на-кичена, градска слугиня той бѣше тѣй повлиянъ! Глупостъ! А каква дебелашка роля той би игралъ прѣдъ другитѣ на голѣмиятъ градъ, за който той още и до сега такъвъ далеченъ страхъ бѣ за-пазилъ?

При слѣдующата срѣща той постъпи съ момичето тѣй, както само бѣ възможно спорѣдъ неговото мѣние — съ високомѣрие и равнодушие, обаче той я наблюдаваше тайно. Тогава той за-бѣлѣза че тя бѣше една цвѣтяща младостъ, по-скоро една плѣнителна любовница, отколкото ху-бава слугиня, съ богата, руса коса, съ единъ ми-ловиденъ роденъ знакъ на дѣвената буза, който пикантно се отпечатваше на бѣлата кожа.

Тя изглеждаше достойна за внимание въ този простъ, пжтенъ, синъ костюмъ, толкова ху-бава — не като обикновенна слугиня.

Обаче въ дѣйствителностъ, тя бѣше такава.

„Какъ се казватъ, хубавичко дѣте?“ я попита той.

„Сента“. отговори единъ тихъ, неженъ гласъ. Очитъ му блѣснаха очудено, защото въ сжщ-ностъ, това бѣ едно необиковенно име въ този случай.

„Какъ получихте това име?“

Една неприятна усмивка се появи на се-риозното ѝ лице. Тя повдигна очитѣ си, които

Управит. комитетъ на учител. съюзъ се е обърналъ за съдѣйствие до другитѣ професио-нални организации, за да се осигури пълното разиграване на лотарията. Тѣзи организации сж изказали готовностъ да помогнатъ на едно рѣзко по рода си дѣло въ нашия животъ.

Ние канимъ Плевен. съзнателна публика да даде своята лепта прѣдъ олтаря на това све-щено дѣло, когато почнатъ да се продаватъ би-летитѣ отъ специални комисии за цѣлѣта.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ ХИГИЕНИЧЕСКИ КАЛЕНДАРЪ

за 1907 год.

(безплатна премия на сн. „ЗДРАВЕ“ за 1906 г.)
съ съдържание:

1 Календаръ. 2 Лѣкарѣтъ и обществото. 3. Чистота и здразе. 4 Значението на меда за храносмилането. 5 Навици. 6. Пазете си очитѣ. 7. Какъ да ядемъ. 8 Гънката. 9 Какво може да направи физическата колтѣра на слабитѣ. 10 Царска корона. 11 Разни полезни свѣденіе: Какъ трѣбва да се мете. Мѣхуръ за ледъ. Кръвотече-ние изъ носа. Ролята на тлѣстината при храно-смилането. Срѣдство противъ краста (шуга) От-ровни гъби. Наказано кокетство. Какъ да се зе-матъ лѣкарства. Прѣдопрѣдвяване и отстраняване на ячмика. Загрѣвателенъ компресъ. Ранното въ-дене на велосипедъ. Жбниятъ камъкъ. Какъ да се маскира вкусътъ на рибеното масло. Таблица за трудността у жената. Таблица за трудно-стѣта у добитѣка. Таблица за съразмѣрния и простия гербовъ налогъ.

Огдѣлни екземпляра се продаватъ въ редак-цията срѣщу изпратени 20 ст. (може пощ. марки).

100 екземпляра се изпращатъ срѣщу 11 лв.

Редакция „Здраве“ Видинъ.

Пристигнаха голѣмъ из-боръ илюстровани карти въ Книжний магазинъ на пе-чатница „Надежда“.

Цѣни умѣрени.

дошла още единъ пжтъ, нѣма да се подвоумѣя да я приема“.

Едуардъ Спизенъ кимна разсѣяно. Своето желание той бѣ открилъ, останалото, не бѣ мжч-но. Той блѣсна два стола тѣсно единъ до другъ. „Тѣ не трѣбва толкова мѣсто да заематъ“ по-мисли той, като размѣрваше мѣстото. Тука ще се постави едно междупрозоречно огледало, от-което тѣй, както отъ една хубава жена имамъ нужда. То ще замѣси тозлетното огледало, за да си уча роликтъ прѣдъ него. Още днесъ ще си купя този необходимъ, истински приятелъ. И така, азъ мисля г-жа Канелли, че ний ще жи-вѣемъ дълго врѣме двамата заедно въ съгласие и приятелство, докато се ожена или до като сжлю-ча другъ нѣкой контрактъ“.

Старата г-жа склопи рацѣтъ си. „Сърлечно Ви пожелавамъ, една хубава богата и любезна жена, обаче за женитбата има още врѣме, досега врѣме г-нъ Спизенъ Вий сте още толкова младъ“.

Едуардъ се хвърли въ столътъ люлка „30 годишенъ! Женидбата е тѣй необходима, както е необходимо и това, че трѣбва да ямъ хлѣбъ, но азъ искамъ по-напрѣдъ напълно да използвамъ живота на голѣмитѣ градове“.

Първото нѣщо, що му донесе „новата“, „любезна“, „симпатична“ слугиня, която г-жа Ка-нелли дѣйствително ангажира, бѣ една сребърна табличка съ пристигналигъ писма.

Спизенъ се вгледа по-напрѣдъ въ бодрото бѣло лице на момичето спусната се поелъ това стрѣмично къмъ писмата, чиего благоухание, кокетна форма и запечатване много ясно показ-ваха тѣхното женско произхождение. Той бѣше се явилъ онзи денъ на сцената, като Лоенгринъ, като романтичния рицаръ Пралсъ и очакваше вече съ нетѣрпение излиянията на възшебно у-поенитѣ дамски сърдца. Той бѣше горделивъ катъ всички тенори и тази благовоина, сладка

му се сториха нейсказваемо красиви, съ своето живо, засрамено изражение.

„Въ далечното минало, азъ получихъ негра-циозно име Крееценция, а по-късно ме викаха съ обикновеното съкращение Зента, което азъ, когато станахъ по-възрѣтна и слѣдъ като единъ пжтъ видѣхъ това въ „Fiegenden Holänder, отъ което се трогнахъ, го промѣнихъ на Сента“ от-говори тя.

Тя говореше гладко и безъ диалектъ, че той си спомни думитѣ на хазайка си, какво мо-мичето е отъ добра фамилия. Това усили него-вото съжаление.

„Вий бихте ходили съ удоволствие въ опе-рата, нали?“ попита приятелски той.

Очитъ ѝ свѣтнаха и той забѣлѣза че устни-тъ ѝ трѣперяха.

„И то съ какво удоволствие“ пришепна тя.

„Въ такъвъ случай можете толкова често, колкото г-жа Канелли би Ви позволила Билети нѣма да ви липсватъ“.

Слѣдъ това, това той се обърна на другата страна и прѣкрати разговора.

Смѣшно бѣше прочее, да се отиде до тамъ съ слугинята. И безъ да го съзнава, той повта-ряше това, най-малкото съ благодарностъ.

Прочее, това бѣ една сценична лудория, една ексцентричностъ. Въ това той тоже се убѣ-ди, защото тя съвсемъ друго, отъ колкото слу-гиня заслужаваше. Любовта къмъ изкуството я подигна по високо, облагороди я, прѣдаде ѝ нѣщо своенравно, нѣщо привлекателно.

Колко лѣсно бѣше, да се хвърли огнената запалка на любовта, въ това пропито отъ за-бъркани фантазии моминско сърдце, невинността, която говореше прѣзъ тѣзи хубави очи, да се прѣвърне въ свѣтли пламъци!

Слѣдва.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

Коментаръ върху Търговския законъ

въ двѣ части

отъ Ив. С. Тишевъ (юристъ).

Одобрѣнъ отъ Министерството на Правосъдието съ окръжни подл. № № 612 и 9034 отъ 16/1 и 19/VIII 1906 год.

Цѣна: I часть — 4 л.; за II часть — 3 л.

На книжаритѣ се прави 20% отстъпъ.

Поръчкитѣ се изпращатъ до Книжний магазинъ на печатница „Надежда“ въ гр. Плевенъ и се изпълняватъ само въ брой и наложенъ платежъ.

ТЪРСЯ

сдружникъ единъ или двама капиталисти за разработване на една кариера отъ Охра химич. съставъ Fe, 2⁰3 т. е. минерална червена боя. Гарантирамъ съ добра печалба.

Които г-да желаятъ да се отнесатъ направо до К. А. Мечкаровъ, гара Дол. Дѣлникъ отъ гдѣто ще му се дадатъ положителни свѣдения.

1—1

„ХИПНОГРАФЪ“

Цѣна 1 левъ.

Хипнотически апаратъ, съ ръководство за употребението му, прѣвзведено на български.

Този апаратъ е изобретение на прочутия германски психологъ J. Ulover.

„Хипнографътъ“ е инструментътъ, който служи за концентрация на духътъ.

Той се прѣпоръчва за ученика, чиновника, учителъ, свѣщеника, военния, въобще на всѣкому, който се занимава умствено.

„Хипнографътъ“ чрѣзъ магнетическото стъкло, може да хипнотезира всѣкого: да го успи и да прѣкара въколко часа спокоенъ сънъ съ здравословни послѣдствия. Ето какво казва автора за „Хипнографа“ „Слѣдъ едно седмично упрѣжнение ще видитѣ какъ ще Ви подобри. Бждете трѣптливи и само тогавъ ще познаете чудесното дѣйствие“. — Който си достави този апаратъ Лифонтевия „Хипнотизмъ“ се отстъпва за 2 лева 50 ст.

Приематъ се и марки. Пощен. разн. 20 ст.

Доставя само Банкерската Кантора, Ковачевъ улица „Трапезица“ № 4 София.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

— за —

ДѢТСКОТО ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ

„ДРУГАРКА“

ГОДИНА ПЕТА

„Другарка“ ще излиза и прѣзъ 1907 година. Редакцията, прѣзъ настѣпащата си — пета — годишнина, ще даде редъ много интересни разказчета изъ живота на дѣцата и изъ живота на разни животни.

Картичкитѣ ще бждатъ още по много, по ясни и по разнообразни.

„Другарка“ ще даде слѣднитѣ подарѣци:

1) Съ първа книжка много хубавъ стѣненъ календаръ.

2) Съ шеста книжка една илюстрирана и полезна книжка.

3) Въ края на годината (съ десета книжка) втора илюстрирана полезна книжка.

4) Разри награди за вѣрни рѣшение на задачитѣ въ списанието.

Годишниятъ абонаментъ на „Другарка“, е само 2 л. прѣдплатени. Въ странство 2 лева и 50 стотинки.

Всичко що се отнася до „Другарка“ се изпраща до Г. Куруянковъ, Пловдивъ.

Отъ редакцията.

Открива се подписка

— за —

ДѢТСКОТО ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ

„СВѢТУЛКА“.

Година четвърта. цѣна 2 лева, редакторъ

Г. Стояновъ, гр. Плевенъ.

„Свѣтулка“ ще излиза ежемесечно съ досегашния си обемъ, съ сѣкия нарѣдничавъ духъ и строгоопрѣдѣлена програма.

Списанието е гарантирано и одобренъ въ всѣко отношение.

„Свѣтулка“ ще даде слѣднитѣ подарѣци:

1) Изящно изработенъ въ странство стѣненъ ЦВѢТЕНЪ КАЛЕНДАРЪ.

2) Двѣ интересни илюст. книжки за дѣца.

3) Цвѣтни картинки

4) Дѣтски картинки за русуване — по новата метода.

5) На настоятелитѣ, които събератъ повече отъ 15 прѣдплатили абонати, се прави отстъпъ освѣнъ 20% но и още и едно течение „РОДНИ ЗВУЦИ“, списание за нотиранни народни пѣсни за ученици.

6) Нѣкой книжки отъ „Свѣтулка“ ще излъзатъ въ 2 коли, вмѣсто 1 1/2 кола, ако абонатитѣ достигнатъ прилично число.

Молимъ колегитѣ — Г. Г. учителитѣ — да изискватъ официално отъ окръжнитѣ инспекции да абонира въ „Свѣтулка“ за училищ. библиотеки.

Отъ редакцията.

Открива се подписка

за дѢТСКОТО ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ

„Звѣздица“

Год. XVI (1907).

ДѢТСКОТО ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ „Звѣздица“ ще излиза и прѣзъ 1907 год. Редакцията приготвяла за малкитѣ читатели на „Звѣздица“ отбранъ материалъ и прѣкрасни картинки.

Цѣната на „Звѣздица“ е 2 лева прѣдплатени. За два лева читателитѣ ни ще иматъ:

1) 10 броя „Звѣздица“ съ отбрано съдържание и прѣкрасни картини.

2) Съ I кв. много хубавъ стѣненъ календаръ

3) При всѣка втора книжка по една цвѣтна картина, тѣй че абонатитѣ ще иматъ петъ прѣкрасни картини прѣзъ годината.

4) Съ V-та кв. полезна книжка съ хубави картинки.

5) Съ X-та кв. втора полезна книжка съ хубави картинки.

„Звѣздица“ безпорно е най-разпространено, най-евтино и най-редовното дѣтско списание.

Абонаментъ на „Звѣздица“ въ странство е 2.50 лева.

Родители и учители! записвайтѣ дѣцата и ученицитѣ си на „Звѣздица“: „Звѣздица“ е любимото дѣтско списание!

Всичко що се отнася до „Звѣздица“ се изпраща до Н. Бѣловъждовъ, учителъ — София.

Отъ редакцията.

Обявления отъ съдебнитѣ пристави

№ 4005

Подписаний Г. Милчевъ Сждеб. Приставъ при Плевенскій Окр. Сждъ на I участъкъ на основание изпълнителний листъ № 5964 отъ 17/XII 1905 г. издаденъ отъ I-и Плев. Мирови Сдия въ полза на Плевен. Дружество „Сила“ изъ Плевенъ срѣщу наследницитѣ на покойния Н. Вълчовъ отъ гр. Плевенъ за искъ 700 лева и други присеждинени 10% годишно отъ 6/X 1905 г. обявявамъ, че на 18 Декември 1906 г. отъ 9 часа сугринѣта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ длѣжникови движими имоти, а именно:

1) 40 (четиредесетъ) безимени акция отъ Акционерното Търговско Дружество „Сила“ въ гр. Плевенъ подл. № № 2960—2999 съ купони 3—15 включително отъ 100 лева всѣка една опѣнка отъ вискателя по 80 лева зл. а всичи 3200 златни лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Които Г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ акция могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продажбата.

гр. Плевенъ, 8/XII 1906 год.

Дѣло № 148/906 год.

I Сждебенъ Приставъ: К. Милчевъ.

Плевенъ Печатница „Надежда“

П. Г.

Направенитѣ опити въ нѣкой отъ клиникитѣ въ София, както и на нѣкой отъ по виднитѣ лѣкари въ сѣкий градъ, съ лѣчението (чрѣзъ пиение) на Горно-Банската минерална вода, дохождатъ до заключение, че тази вода се указва доста лечебна както за пищеварителнитѣ органи, тѣй и за бѣбричнитѣ заболявания, а най вече за прѣдпозване и лѣчение на цикочния камакъ.

Лѣчебността ѝ, и въ друго отношение, като съвършено лѣгка за пиение, е привлѣкла високото внимание на двореца въ София, повечето дипломатически инострани агенти, тѣй и на уважаемитѣ граждани отъ града Варна, които ежедневно точѣтъ отъ минералнитѣ извори на Горно-Баня, значително количество вода и прѣнасятъ въ стъклени сѣдове герметически затулени.

По изказаното желание на една значителна часть отъ по интелегентната маса въ града ни, се потрудохме да доставимъ и за нашия градъ отъ тази чудесно-лечебна минерална вода, която ежедневно ни пристига и продаваме въ собствения си магазинъ „ЦАРИГРАДЪ“ на улица Александровска срѣщу хотелъ „Балканъ“.

Продажбата става на едро и дрѣбно. Тѣзи отъ Г. г. клиентитѣ ни, които взематъ на день 10 и повече литри ще плащатъ литѣра по 10 ст.; а тѣзи, които взематъ по малко отъ 5 до 1 литрѣ на день ще плащатъ по 15 ст. литра, а въ самия ни локалъ се продава чаша 5 ст.

Горното като съобщаваме на почитаемитѣ граждани, приканваме ги да не пропускатъ и използватъ така ефината медицина, която ще прѣдпази всѣкого отъ горе-описанитѣ заболявания и на конецъ ще се разватъ за винаги на едно отлично здравие, като употребяватъ ежедневното пиение на тази благодатна Горно-Банска минерална вода.

Съ почитание:

Ю. КОЧЕВЪ & С-ХЕ.

2—5